

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Cum quibus Pax sit facienda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

V.

Quoniam autem plerumque pax talis esse solet, quales sunt pacificati, videndum est in primis, cum quibus pax sit facienda, vel non facienda. Nam & pax in primis cum Deo, deinde cum conscientia, tum etiam cum socijs & amicis, tandem etiam cum hostibus & inimicis nostris est constituenda. Pacem cum Deo & conscientia gerendam, nemo dubitat, pauci tamen gerunt, quia pacem mundi præferunt, malorumque sociorum. Ieremix verba sunt; *A propheta usq; ad sacerdotem cuncti faciunt dolum. Et curabant contritionem filia populi mei cum ignominia dicentes: Pax, pax. & non erat pax. Confusi sunt, quoniam abominationem fecerunt. Ad eò erant olim Ammonites, & Moabites Deo execrabiles, ut diceret: Non facies cum eis pacem, nec quares eis bona cunctis diebus vita tua in sempiternum.* Ut enim frigida cum calidis, humentia cum siccis pugnant; vel lupi cum agnis non contrahunt amicitiam; ita pax inter probos & improbos non potest convenire. Aut si ad tempus durat, numquam tamen perennat. Quod etiam non nemo in fabulâ expressit, verbatim huc apponendâ. *Famelica vulpes, cibum quarens sibi discurrebat per silvas & campos, ac fortè calcavit anguem, à quo icta cum esset, magno dolore & indignatione concitata, morsu illum sauciat; atque lesi ita ambo, tum quidem discedunt, medicinam quesituri vulneribus suis. Post annos aliquot obviam factus anguis vulpi, animo memori & cupido vindictæ callidè vulpem aggreditur verbis: Et quantam, inquit, tristitiam cepi de dissidio nostro? neque quidquam ex illo tempore, quo simul eas inter nos extitit, maiori mihi cura fuit, quàm ut gratia nostra reconciliaretur, ac post illa, te quidem nunc video primum. Quare si videtur, obliuiscamur priorum, & amicitiam recolamus, interq; nos amanter amplectamur, qui pridem hostiliter appetimus. Quid enim magis omnibus mortalibus, cuiuscumque generis ac condicionis, expetendum, quàm pax & concordia? Quæ alia res melior, utilior, iucundior esse possit? Hac omnia & conservat, præstatq; incolumia atque salva, & auget atque bonis multiplicibus complet. Hac verè illa est, quæ opes, divitias, vitam denique ipsam & parat, & nutrit atque educat. Et quid multû opta? Nullum est bonum in terris pacis bono præstantius, neque optabilius. Atque hæc locutus ad osculum se erigere anguis, & vulpi oculis adblandiri. Illa verò angui non credidit, quem scilicet nouerat natura esse implacabilem, &*

Ierem. 6. 27.

Deuter. 23. 5.

Cyrill. lib. 3.
Apol. moralis
cap. 23.

CUM.

cum sauum, tum etiam malitiosum. Itaque cum auersata: Sic, ut loquere, est, inquit. Sed ut pace vera nihil melius, ita fida deterrima res est rerum omnium. Hec enim, venenum quadam dulcedine opinionis pacifica conditum, & non vitatur, & haustum subito necat; neque vlla possunt inuicicia & bellum tam nocere, quam simulata benivolentia & pax. Hac publicas & priuatas res, hac salutem, dignitatem, vitam fortunamque, euertit ac pessumdat, nihil motuentium & securorum. Nam inimico & hosti nemo credit: ideoque ab his non fallitur, neque deopitur quisquam, sed illa fucata verba & species honestissima bonitatis, ea in fraudem imperitiores impellunt, ea simplices inducunt in errorem ac miseriam. Ac tibi quidem laudatori pacis tantum esse responsum volo: ad reconciliationem autem gratia & amicitia nostra quod attinet, ita habeto, neque me postea (que accidere memini) tibi umquam ex animo credituram esse, neque arbitrari, te mihi ut fidem habens, facere posse.

VI.

Iso. 42. 22.

Prou. 27. 6.

Ierem. 9. 8.

Psal. 27. 3.

1 Reg. 10. 9.

Psal. 27. 3.

Quid est hoc aliud, quam quod Isaias dixit: *Non est pax impijs, dicit Dominus?* Qua de causa & Phryx fabulator inducit vulpeculam gallo gallinaceo in ramo arboris sedenti, ac diem cantu salutanti adblaudientem, iubentemque cum descendere ad osculum accipiendum, quod gallus repudiavit tamquam periculosum, immo insidiosum. Quod osculum pacis vocatur, osculum fraudis est: & praestat a talibus sauciari, quam basitari, cum etiam *Meliora sint vulnera diligentis, quam fraudulentia oscula odientis.* De quibus Ieremias ait: *sagitta vulnerans lingua eorum, pacem cum amico suo loquitur, & occulte ponit insidias.* Et Psalmista: *Ne simultrabas me cum peccatoribus, qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum; da illis secundum opera eorum, & secundum nequitiam, &c.* Talis osculator fuit Iudas, talis Iobab, qui tenuit manu dextera mentum Amasa, quasi osculans eum. Porro Amasa non obseruauit gladium, quem habebat Iobab, qui percussit eum in latere. Cum fraudulentis ergo pax nulla est ineunda, neque cum impijs, neque cum ijs, quos saepe experti sumus mendaces, qui pacem loquuntur cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum. Nam hi ne Deo quidem seruant fidem: neque Deus nos vult cum hostibus suis confederatos. Ideo finit eos in fraudibus deprehendi, ne fidamus illis. Qui toties icti non sapiunt, digni sunt ut decipiantur. Cur vellemus cum illis esse pacifici, quos constat